

OBJECTIU

educatiu

I EVANGELITZADOR

Benvolguts treballadors de les escoles de FECIB,

L'Objectiu Educatiu i Evangelitzador "Caminem cap a la veritat" marca el nostre horitzó compartit durant el curs 2026-2027. Aquesta proposta ens convida a situar la dimensió del sentit crític en el centre de l'acció educativa. Ensenyar a pensar és obrir la porta al descobriment d'una manera més profunda i conscient d'entendre la realitat i de viure.

Educar és ajudar a fer-se preguntes, despertar la curiositat, fomentar la reflexió i acompanyar cada alumne en la construcció del seu propi esperit crític. La nostra tasca educativa és més important que mai en una societat marcada per la rapidesa de la informació, la proliferació de missatges i, sovint, la manca de profunditat. Per això, estam cridats a ajudar els nostres estudiants a interpretar la realitat, discernir allò que és valuós i créixer com a persones lliures, responsables i compromeses amb el bé comú.

Com a educadors cristians, sabem que la recerca de la veritat és un camí de creixement personal i de trobada amb Déu. Des d'aquesta convicció, volem acompanyar els nostres alumnes perquè desenvolupin un criteri propi, prenguin decisions responsables i contribueixin a construir un món més humà i solidari.

L'OEE d'aquest curs és una invitació a continuar fent de les nostres escoles espais on els infants i els joves aprenguin a pensar, a discernir i a créixer com a persones. Amb la dedicació, el compromís i la vocació que demostra cada dia, contribuïu a formar alumnes amb criteri, esperança i capacitat de transformar el món que els envolta. Bon curs per a tots!

Miquel Balle Palou
President de FECIB

Caminem cap a la veritat

CURS 2026-2027

Dimensió sentit crític

PERSONES ÍNTEGRES I
compromeses

Una educació que no serveix perquè s'escolti la veu dels silenciats, més enllà de l'opinió pública i dominant, ni perquè els alumnes esdevinguin persones amb criteri propi i llibertat per donar raó de les seves idees, creences i opinions no permet obrir la porta al nostre alumnat cap al descobriment del sentit crític de la vida.

Ensenyar a pensar obri aquesta porta. Educar la dimensió del sentit-esperit crític suposa un compromís per part nostra d'acompanyar l'alumnat en el desenvolupament de la capacitat de fer-se preguntes, discernir, interpretar la realitat i cercar allò que dona sentit a la pròpia existència. No es tracta únicament d'aprendre a pensar millor, sinó d'aprendre a viure amb més consciència, més profunditat i més coherència.

L'OEE que proposam per a les escoles FECIB per al curs 2026-2027, "Caminem cap a la veritat", significa crear cultura de pensament per aprendre a llegir la pròpia vida, les relacions, la realitat i la transcendència amb una mirada crítica, oberta i esperançada. Significa formar persones capaces de fer-se preguntes significatives, de prendre decisions responsables, de construir comunitat, de cuidar el món i de reconèixer, des de la fe cristiana, que tota vida està cridada a convertir-se en un camí de veritat, de bé i de plenitud.

Des d'una perspectiva cristiana, entenem que la veritat no és només una idea o un conjunt de coneixements, sinó un camí que transforma la persona i la convida a créixer en llibertat, responsabilitat, fraternitat i obertura a Déu. Al mateix temps, aquesta recerca és profundament humana i universal, la qual cosa permet establir ponts de diàleg amb persones de diferents tradicions culturals, religioses i espirituals.

Per viure aquest objectiu, proposam un recorregut pels quatre **eixos** vertebradors que ja coneixem, amb una mirada crítica que convida l'alumnat a pensar i a ser, a l'estil alliberador que Jesús proposa i que contemplam al nostre PEDIC.

Cada eix inclou:

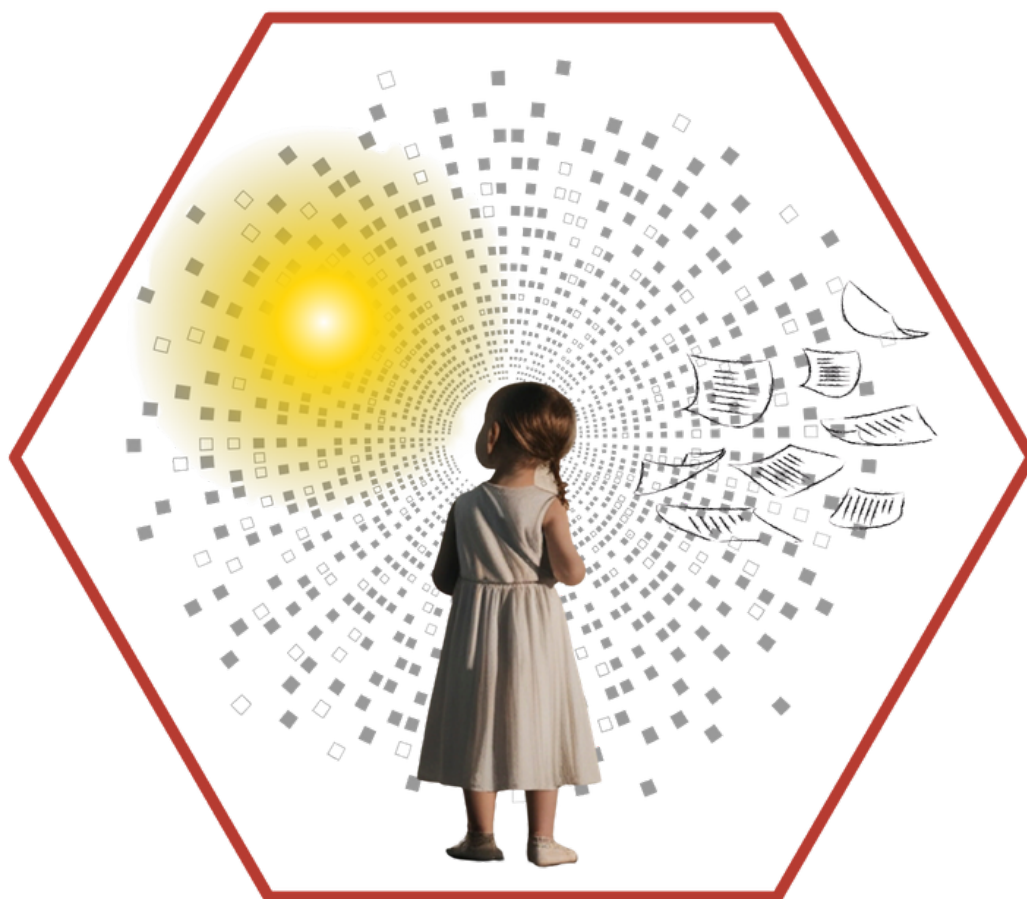
- Objecte d'estudi formulat a mode de pregunta inicial
- Elements a treballar
- Referent bíblic
- Propostes educatives i d'evangelització

Línies d'acció

Per concretar les estratègies i accions a seguir per assolir l'objectiu proposam aquestes tres línies d'acció:

1. ORIENTAR LA LLIBERTAT i **guiar l'alumnat** per exercir-la de manera responsable.
2. POSAR SENY A LA VIDA **sent models i oferint-los eines** per judicar amb criteri propi i responsable.
3. ATURAR-SE, REFLEXIONAR I ACTUAR **per crear espais de silenci** necessaris per escoltar la veritat i discernir amb llibertat.

Pedic
Projecte Educatiu
Integral i Competencial

FECIB

«No vagis fora; torna a tu mateix.
En l'home interior habita la veritat.»
(Sant Agustí)

El pensament crític comença quan la persona és capaç de cercar respostes al seu interior fent un exercici d'interioritat, autoconeixement i discerniment.

Aquesta pregunta convida l'alumne a aturar-se, prendre consciència de la pròpia vida i mirar més enllà de la inèrcia o del «pilot automàtic». És una invitació a activar un procés de vida conscient per descobrir no només què vol fer, sinó sobretot en qui es vol convertir. Saber cap a on anam és important perquè la vida no és només una successió d'experiències, sinó una vocació i un camí de creixement cap a la plenitud que Déu somia per a cadascú de nosaltres.

Elements a treballar

- **Autoconeixement:** Què hi ha dins meu que està orientant les meves decisions?
- **Reflexió:** Estic actuant per convicció o per inèrcia?
- **Discerniment:** El que triï m'ajuda a convertir-me en la persona que vull ser?
- **Coherència:** Les meves accions demostren realment allò que dic que crec i valor?

Referent bíblic

La paràbola del fill pròdig
(Lc 15, 11-32)

El fill s'atura i pren consciència que el camí que està seguint el porta a la destrucció.

Propostes

- **Mapa de la meua vida** (Representar gràficament experiències significatives, persones influents, decisions importants, somnis de futur...).
- **Diari de preguntes vitals** (Què és important per a mi ara mateix? Què m'ha fet sentir orgullós aquesta setmana? Quina decisió necessit revisar?).
- **Mirall dels meus valors** (Demandar-se si els seus hàbits reflecteixen els valors que per a ells són importants).
- **Anàlisi de decisions quotidianes** (Seleccionar una decisió recent i analitzar-la amb ajuda d'aquestes preguntes: Per què la vaig prendre? Qui o què em va influir? Hauria actuat igual si ningú no m'hagués observat? Les conseqüències coincideixen amb el que esperava?).
- **Carta al meu jo futur** (Escriure els desitjos de la persona en què li agradaria convertir-se i proposar-se dur a terme tres accions concretes per aconseguir-ho).
- **Biografia de personatges admirables, bíblics i no bíblics.** (Triar una persona significativa i analitzar quines decisions van marcar la seva vida, quins valors la guiaven, quines dificultats va haver de superar i fer-se la pregunta: Què puc incorporar jo d'aquest exemple?).
- **Semàfor del discerniment** (Davant una decisió important > Verd: M'ajuda a créixer. Groc: necessit reflexionar més > Vermell: M'allunya de la persona que vull ser).
- **Decisió conscient o pilot automàtic** (Presentar diverses situacions quotidianes i els alumnes identifiquen quines accions responen a la inèrcia i quines provenen d'una decisió conscient. Pilot automàtic: Quedar-se allà on sempre s'ha estat. Vida conscient: Escoltar una crida i sortir de la zona de confort).

«Per a vosaltres soc bisbe;
amb vosaltres soc cristià.»
(Sant Agustí)

Abans de qualsevol càrrec o responsabilitat, tots som companys de camí. Ningú no està per damunt dels altres; tots necessitam ser acompanyats.

La vida cristiana és sempre un camí compartit. Aquesta pregunta ens descobreix que ningú no arriba a ser ell mateix tot sol. Hem estat creats per a la trobada, per a la comunió i per al reconeixement mutu. L'altre no és un obstacle ni un simple company de trajecte; és un do i una oportunitat per descobrir millor qui som. Déu també es manifesta en la diversitat de mirades. L'altre no és algú a qui convèncer sinó algú amb qui construir veritat. Créixer com a persona significa també aprendre a ser germà i germana dels altres. És també una invitació a reconèixer la presència de Déu que acompanya el camí personal i comunitari.

Elements a treballar

- **Reconèixer l'altre** com a persona digna i valuosa.
- **Escoltar i dialogar** amb respecte i obertura.
- **Discernir les influències** que rep i exerceix.
- **Assumir responsabilitats compartides** en la construcció del bé comú.
- **Desenvolupar una empatia activa** que uneixi veritat, justícia i fraternitat.

Referent bíblic

Els deixebles d'Emmaús
(Lc 24, 13-17)

Jesús s'acosta, escolta,
acompanya abans d'explicar
i transforma les relacions
humanes en espais de
trobada i creixement.

Pedic
Proyecto Educativo
Integral i Competencial

Propostes

- **Mapa de les influències** per prendre consciència de les persones i grups que influeixen en la pròpia manera de pensar i actuar. (Cada alumne dibuixa un cercle amb el seu nom al centre i, al voltant, situa les persones, grups i entorns que més influeixen en la seva vida).
- **Caminar amb les seves sabates** per desenvolupar empatia i comprensió de perspectives diferents. (Es presenten situacions de conflicte o dilemes quotidians. Cada alumne ha d'explicar el cas des del punt de vista dels diferents protagonistes).
- **Cercles de diàleg** per aprendre a escoltar i argumentar de manera respectuosa. (A partir d'una pregunta motivadora, els alumnes comparteixen idees seguint normes d'escolta activa).
- **Anàlisi crítica de missatges** per discernir les influències socials i culturals. (Analitzar anuncis, vídeos, influencers o missatges de xarxes socials).
- **Arbre de les relacions que fan créixer** per reconèixer relacions positives. (Dibuixar un arbre. Arrels: persones que m'han ajudat. Tronc: valors apresos. Branques: accions que puc oferir als altres).
- **Aprenentatge-servei** per connectar pensament crític i compromís. (Participar en una acció de servei: acompanyament de gent gran; projectes solidaris; activitats inclusives; voluntariat).
- **Qui camina amb mi?/Qui camina gràcies a mi?** per passar de ser receptor a acompanyant. (Dues columnes: **Caminen amb mi**, persones que m'ajuden; persones que m'inspiren. **Caminen gràcies a mi**, persones a qui puc ajudar; persones que confien en mi).

Per quin món volem caminar?

«(...)Després del foc es va alçar
el murmuri d'un ventijol suau.»
(1a Reis 19, 12)

El món genera molt de renou. Però la veritat i la presència de Déu sovint es descobreixen en el silenci, l'escolta i la interioritat.

Caminar cap a la veritat significa aprendre a mirar la realitat amb ulls crítics i cor compromès, descobrint que cuidar la creació, protegir la dignitat humana i treballar pel bé comú són maneres concretes de col·laborar amb l'obra de Déu. En una societat marcada per la rapidesa, la hiperconnectivitat, la sobreinformació, l'individualisme i el risc creixent de deshumanització, estam cridats a educar persones capaces de mirar el món amb sentit crític, responsabilitat i esperança. El món no és només l'escenari on vivim. Per això cal educar l'alumnat per passar de ser consumidors passius de la realitat a esdevenir ciutadans conscients, compromesos i corresponsables.

Elements a treballar

- **Discerniment informatiu.** Com sé que allò que m'arriba és fiable i digne de confiança? Com puc reconèixer la veritat enmig de tantes veus i missatges?
- **Ús ètic de la tecnologia.** La tecnologia està al servei de la persona o la persona al servei de la tecnologia?
- **Cura de la casa comuna.** Quin impacte tenen les meves decisions sobre el planeta i les generacions futures?
- **Humanització de les relacions.** Veig les persones com a éssers únics i valuosos o com a simples mitjans per als meus interessos?
- **Compromís amb el bé comú.** Com contribueix a construir una societat més justa, inclusiva i solidària?
- **Sensibilitat davant la injustícia.** Quines realitats del meu entorn reclamen més atenció, solidaritat i compromís?

- **Consum responsable.** El meu estil de vida és coherent amb els valors que dic defensar?
- **Contemplació i interioritat.** Tenc espais per escoltar, contemplar i comprendre el que passa al meu voltant?
- **Esperança transformadora.** Quin paper puc jugar en la construcció d'un món millor?
- **Ecologia integral.** Com connecten les meves decisions amb la vida de les altres persones i amb la cura de la creació?

Referent bíblic

El cel nou i la terra nova (Apocalipsi 21,1-5)

Aquest passatge refereix una mirada profundament cristiana sobre la realitat; no una mirada pessimista o fatalista, sinó una mirada crítica i esperançada alhora. El text recorda que el món no està condemnat a repetir els seus errors. Déu continua obrant en la història i convida les persones a col·laborar en aquesta renovació.

Propostes

Les propostes pedagògiques haurien d'ajudar l'alumnat a passar de la presa de consciència al discerniment, i del discerniment al compromís. Per això, per a cada un dels elements a treballar, convé combinar experiències de reflexió, anàlisi, diàleg i acció.

- **Detectius de la veritat.** Anàlisi crítica de notícies, publicacions de xarxes socials o continguts generats per IA.
- **Dieta informativa.** Registre setmanal de quines fonts d'informació consumeix l'alumnat, quant temps hi dediquen, quins continguts els impacten més...
- **El valor del silenci.** Moments periòdics de contemplació, observació o meditació.
- **Rostres i històries.** Presentació de testimonis de migrants, persones vulnerables, gent gran o persones amb discapacitat.
- **Canvia de lloc.** Debats on cada alumne ha de defensar una postura diferent de la seva.
- **Cartografia de la dignitat.** Identificació d'espais del barri, poble o ciutat on es vulnera o es protegeix la dignitat humana.

- **Consell de ciutadans.** Simular problemes socials reals (habitatge, residus, mobilitat, pobresa...) i els alumnes han de proposar solucions col·lectives.
- **Aprenentatge-servei.** Projectes vinculats a bancs d'aliments, gent gran...
- **Assemblea del bé comú.** Analitzar decisions quotidianes de l'escola (consum energètic, convivència, reciclatge...) i pensar mesures de millora.
- **Petjada ecològica personal.** Calcular els hàbits de consum propis.
- **Adoptar un espai natural.** Cuidar un jardí, un hort escolar o un espai públic.
- **Tot està connectat.** Partint d'un objecte quotidià (un mòbil, una camiseta, una botella d'aigua), investigar: origen dels materials, impacte ambiental, condicions laborals, consum energètic...
- **Projecte "El món que somiam".** Exposició o manifest. Treball cooperatiu per imaginar una societat inspirada en els valors de: dignitat humana, sostenibilitat, justícia, fraternitat...

«De la irrealitat, condueix-me a la veritat;
de la foscor, condueix-me a la llum.»
(Brihadaranyaka Upanishad 1.3.28)

La vida és un camí i l'ésser humà necessita una llum, una guia o una saviesa transcendent que l'ajudi a avançar cap a la veritat. Existeix un desig universal de cercar llum, sentit i orientació a la nostra vida.

Caminar cap a la veritat, des d'una perspectiva cristiana i, al mateix temps, oberta al diàleg amb persones de diferents sensibilitats religioses i espirituals; culmina en el descobriment que la veritat no és només una idea, sinó una relació que orienta la vida i que dona sentit, dignitat i plenitud a la nostra existència.

Elements a treballar

- **Obertura a la transcendència.** Reconèixer que la realitat no s'esgota en allò visible, immediat o mesurable i obrir-se a les grans preguntes últimes de l'existència. Hi ha alguna cosa més gran que jo que dona sentit a la meva vida?
- **Experiència de Déu.** Descobrir que la fe no és només un conjunt d'idees o normes, sinó una experiència personal i comunitària de trobada. On i com puc reconèixer la presència de Déu en la meva vida?
- **Discerniment espiritual.** Aprendre a interpretar els esdeveniments, les emocions, les intuïcions i les decisions des d'una mirada de fe. Què em condueix cap a una vida més plena, més lliure i més veritable?
- **Confiança i abandonament.** Desenvolupar la capacitat de viure la incertesa sense pretendre controlar-ho tot, obrint-se a la confiança en Déu. Què canviaria en la meva vida si confiàs més i controlàs menys?
- **Vocació i crida personal.** Descobrir la vida com una resposta a una crida, identificant els propis dons i la manera de posar-los al servei dels altres. Per a què em sent cridat a la vida?
- **Esperança transcendent.** Entendre que el futur no depèn exclusivament de les capacitats humanes i que la història està oberta a la novetat de Déu. Quina esperança sustenta el meu camí quan apareixen les dificultats?

Referent bíblic

Paràbola del pastor

(Jn 10, 1-21)

Jesús es presenta com la porta d'accés a Déu, on les ovelles poden moure's lliurement perquè estan segures. Jesús és porta i camí a la llibertat.

Propostes

- **La brúixola vital** per descobrir què orienta realment la vida del nostre alumnat. (Es presenta una brúixola sense marcar el nord. Els alumnes escriuen en targetes allò que orienta les seves decisions, qui o què marca el nord i es fan la pregunta: Què passaria si Déu ocupàs el centre?).
- **Cartes des del futur** per treballar la idea de vocació. (Els alumnes escriuen una carta des d'ells mateixos d'aquí a vint anys però no expliquen què han aconseguit, sinó en qui s'han convertit i quin sentiment ha tingut la seva vida).
- **El desert de les preguntes** per aprendre a conviure amb les preguntes espirituals. (A l'aula es crea un espai simbòlic de "desert". Cada alumne diposita, durant diverses setmanes, preguntes transcendents, com ara: «Qui som?», «Per què existeix el sofriment?» o «Déu existeix?». Després, es tornen a visitar aquestes preguntes i s'aprèn que no totes les preguntes importants tenen respostes immediates).
- **Petjades de transcendència** per reconèixer experiències espirituals presents en la vida. (Els alumnes identifiquen moments en què han experimentat emocions especials i reflexionen si Déu també es manifesta a través d'elles.)
- **El mapa dels mestres espirituals** per obrir-se al diàleg religiós i espiritual. (Investigar figures de diverses tradicions. No s'estudia tant què van fer, sinó: Quina pregunta volien respondre? Quina veritat van descobrir? Què orientava el seu camí?)
- **El mur de les preguntes a Déu** per normalitzar la recerca espiritual. (Es crea un espai permanent on els alumnes poden escriure preguntes que farien a Déu. Per què existeix el mal? Què esperes de mi? Com et puc reconèixer?... No es busquen respostes immediates. La fe madura no elimina les preguntes; les aprofundeix.)
- **Els senyals del camí** per reconèixer mediadors de Déu. (Els alumnes identifiquen persones que han estat "senyals" en la seva vida –familiars, amics, testimonis, mestres...- i es demanen: Qui m'ha ajudat a arribar on soc avui?)
- **La maleta de pelegrí** per visualitzar el propi camí espiritual. (Cada alumne prepara una maleta simbòlica. Hi posa: El que vull conservar i El que necessit deixar i es formula la pregunta: Si Déu camina amb mi, què necessit per continuar avançant?)

© Fundació Escola Catòlica de les Illes Balears

Gremi de Passamaners, 5, 3r – 2ª Palma
fundacio@fecib.net
www.fecib.net

